

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094510272/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

at det straks blir udlagt på den måde, men det ved jeg, det blir. De går bare og lurer på et påskud til at kunne sie, at jeg er gal. De venner på, at jeg skal forløbe mig, selv den mindste uregelmæssighed vilke være dem nok. Men jeg er dem allfor klog.

Bare jeg kunde blie lidt mumter, det er ikke normalt at være alvorlig altid. Jeg er nok vittig, det kan de ikke nægte, men de ler så underlig ad mine vittigheder. Gale folk skal for resten til være vittige. Jeg har en gang prøvet med at gøre mig lidt latterlig og være en smule uopdragen, men det kan slet ikke gå an. Folk så på hverandre, som om de stiliende var enige om at indlægge mig til observation med det samme.

Der kommer aldrig noen ben og slår mig på skulderen og sier: Nå, gamle dreng o. s. v. Når en ung pige en enkelt gang viser sig overgiven mod mig, som hun gør mod alle de andre, da blir hun øjeblikkelig innetesat af sin mor: Hvordan er det dog, du bær dig ad! - Fordi det er mig. Jeg er ikke en af deres. Hvad skal jeg gøre? Er de da alle sammen overbeviste om, at jeg er gal? Jeg foragter dem! I virkeligheden står de langt under mig -

Nej, det kan ikke gå an, jeg blir hidsig. Det er faktisk, at jeg er ulykkelig, som jeg er, men de er lykkelige nok. Jeg er bange for mig selv. Jeg må anerkendes som deres ligemand; så snart de gør det, vil jeg få nihil til mig selv, tryghed for, at jeg er normal.

Det er osse forkert, at jeg ikke er gift; normale mennesker gifter sig. Ret beset er det et tegn på abnormitet, at man er pebersvend. Jeg tror godt, jeg kunde få en kone, som var jævn og dagligdags og praktisk og uden andre interesser end husholdning og lidt omgang med andre og sådan - det vilde jo tyde på, at der virkelig ikke er noget i vejen med mig egentlig, og når vi så fik børn -

Men det lar sig ikke gøre, hun vilde opdage noget, jeg blev ganske forelsket eller i alt fald lidt blodgjort, og så smakkede jeg over mig, for jeg er ikke sikker på mig selv, og de er allesammen imod mig; jeg er og blir den underlige, mens de er som andre mennesker. Nej, jeg vilke snart forråde mig; jeg kan nok i en times tid snakke om margarinefabrikasjon, så der ikke er noget at mærke på mig, men tale med et menneske hver dag i adskillige år, det måtte